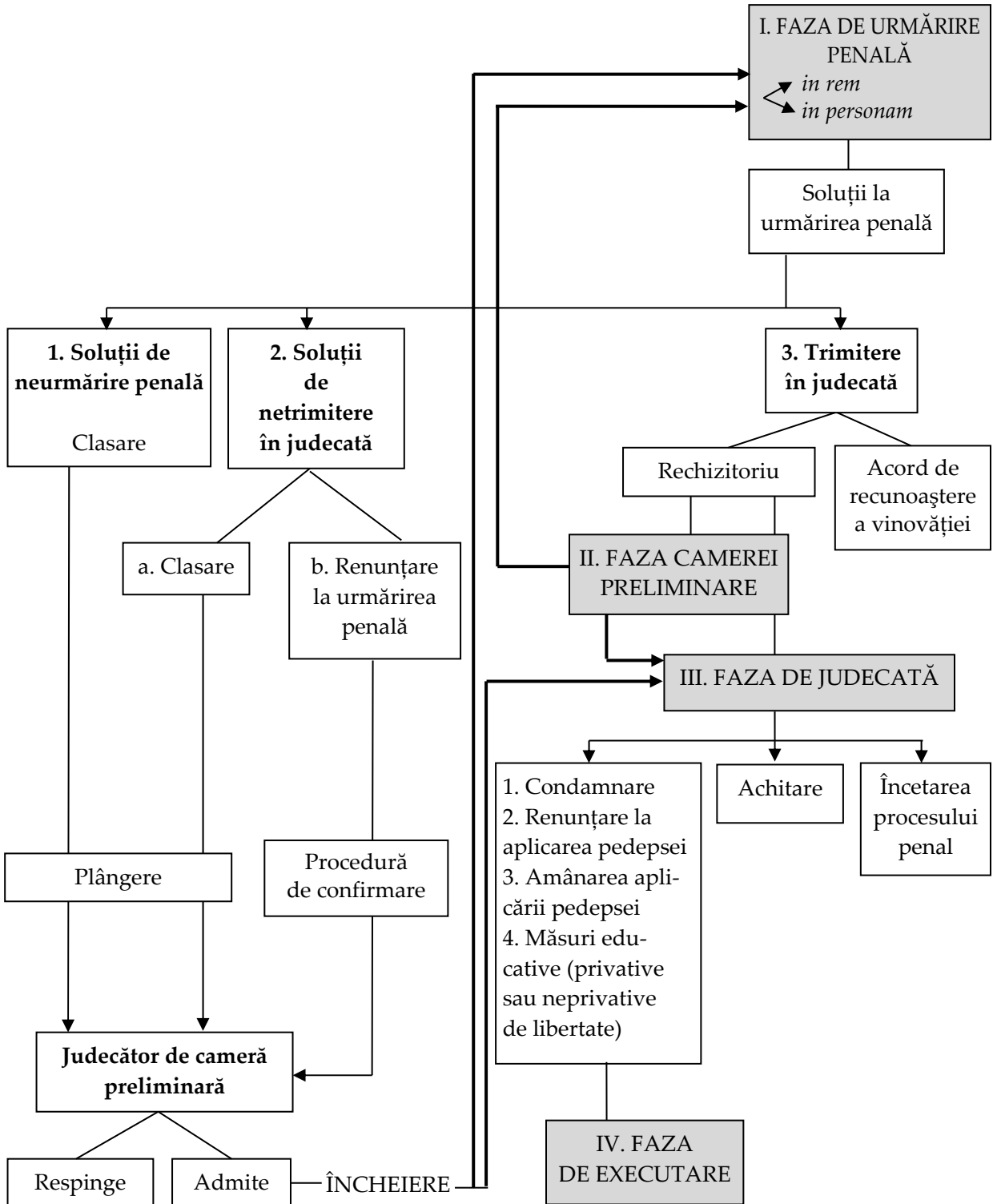
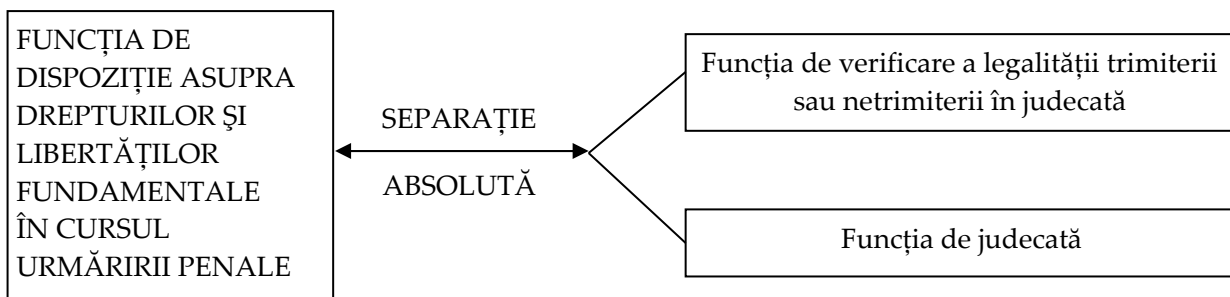
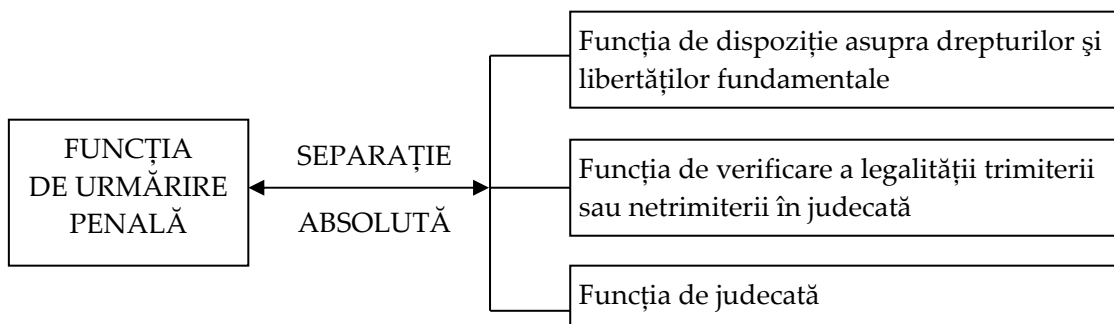

Extras din fișa nr. 1 – Procesul penal – procedurile penale (partea teoretică)

6. Separația/cumulul de funcții judiciare

- **principiu:** art. 3 alin. (3) NCPP prevede cu titlu de principiu că, în desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, legând separația funcțiilor judiciare de conceptele de imparțialitate funcțională și de specializare a funcțiilor judiciare;
- **excepție:** exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată poate fi cumulată cu funcția de judecată, aceeași persoană putând fi în aceeași cauză atât judecător de fond, cât și judecător de cameră preliminară;
- judecătorul este incompatibil să judece în cadrul completului de judecată nu numai în situația pronunțării încheierii de începere a judecății, ci în orice situație în care, în calitate de judecător de cameră preliminară, a soluționat o plângere împotriva soluției procurorului de clasare, indiferent că a dispus începerea judecății sau a restituit cauza procurorului, care după completarea urmăririi penale a dispus trimiterea în judecată (Decizia Curții Constituționale nr. 552/2015, par. 1 din dispozitiv).

3. Partea responsabilă civilmente

✓ este persoana (fizică sau juridică) care, potrivit legii civile, are obligația *legală* sau *convențională* (de exemplu, societatea de asigurări) de a repara în întregime sau în parte, singură sau în solidar, prejudiciul cauzat prin infracțiune și care este chemată să răspundă în proces;

✓ potrivit Codului civil, poate fi parte responsabilă civilmente:

1. persoana care, în temeiul legii, al unui contract ori al unei hotărâri, este obligată să supravegheze un minor;

2. comitenții pentru pagubele produse de prepușii lor.

✓ mai pot avea calitatea de parte responsabilă civilmente:

1. Fondul de protecție a victimelor străzii (art. 5¹ din Legea nr. 32/2000);

2. asiguratorul, în temeiul contractului de asigurare și în limita asigurării;

3. Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci [art. 59 alin. (2) din Legea nr. 64/1991].

B. În situația în care constată existența unui impediment de la art. 16 NCPP, INSTANȚA DE JUDECATĂ dispune:

1. Achitarea pentru cauzele prevăzute de art. 16 alin. (1) lit. a)-d) NCPP, prin:

2. Încetarea procesului penal pentru cauzele prevăzute de art. 16 alin. (1) lit. f)-j) NCPP sau dacă se constată incidența vreunui caz de imunitate, prin:

sentință (în urma judecării în primă instanță);

decizie (în urma judecării în apel).

sentință (în urma judecării în primă instanță);

decizie (în urma judecării în apel).

6. REGULI GENERALE REFERITOARE LA ORDINEA REȚINERII CAUZELOR PREVĂZUTE DE ART. 16 NCPP

Ipoteze:

1. când se constată existența atât a unui caz dintre cele prevăzute de art. 16 alin. (1) lit. a)-d) NCPP, cât și a unuia dintre cele prevăzute de art. 16 alin. (1) lit. e)-j) NCPP: se reține cazul de la art. 16 alin. (1) lit. a)-d) NCPP și se dispune numai clasarea/achitarea;

2. când se constată existența mai multor cazuri dintre cele prevăzute de art. 16 alin. (1) lit. a)-d) NCPP: se reține primul dintre acestea prin raportare la ordinea în care acestea sunt enumerate în art. 16 NCPP (nu la succesiunea în timp a constatării impedimentelor) și se dispune clasarea/achitarea pe un singur teimei;

3. când se constată existența mai multor cazuri dintre cele prevăzute de art. 16 alin. (1) lit. e)-j) NCPP: se reține primul dintre acestea prin raportare la ordinea în care acestea sunt enumerate în art. 16 NCPP (nu la succesiunea în timp a constatării impedimentelor) și se dispune clasarea/încetarea procesului penal pe un singur teimei.
Limită: prezumția de nevinovăție – reținerea impedimentului nu trebuie să conducă prin motivare la încălcarea prezumției;

4. când se constată atât existența mai multor cazuri dintre cele prevăzute de art. 16 alin. (1) lit. a)-d) NCPP, cât și existența mai multor cazuri dintre cele prevăzute de art. 16 alin. (1) lit. e)-j) NCPP: se reține primul caz de la art. 16 alin. (1) lit. a)-d) NCPP și se dispune numai clasarea/achitarea pe un singur teimei.

FIȘA nr. 7 ACȚIUNEA CIVILĂ

1. CADRUL GENERAL

Ⓐ Acțiunea civilă

1. Noțiune: mijlocul procesual prin care se realizează tragerea la răspundere civilă a inculpatului, a părții responsabile civilmente ori a succesorilor în drepturi ai acestora; este acțiunea cu caracter accesoriu acțiunii penale.

2. Subiecți:

- **activi:** partea civilă sau Ministerul Public în cazul exercitării acțiunii civile pentru persoanele lipsite de capacitate de exercițiu sau cele care au capacitate de exercițiu restrânsă;
- **pasivi:** inculpatul, partea responsabilă civilmente, moștenitorii inculpatului sau ai părții responsabile civilmente care au acceptat succesiunea ori succesorii în drepturi ai persoanelor juridice care și-au încetat existența în oricare dintre modalitățile prevăzute de lege ori, după caz, au fost reorganizate.

Ⓑ Trăsături

1. acțiune privată: este exercitată de persoana care a suferit un prejudiciu prin săvârșirea infracțiunii;

2. acțiune facultativă: este la latitudinea persoanei prejudiciate exercitarea acțiunii față de caracterul ei reparatoriu;

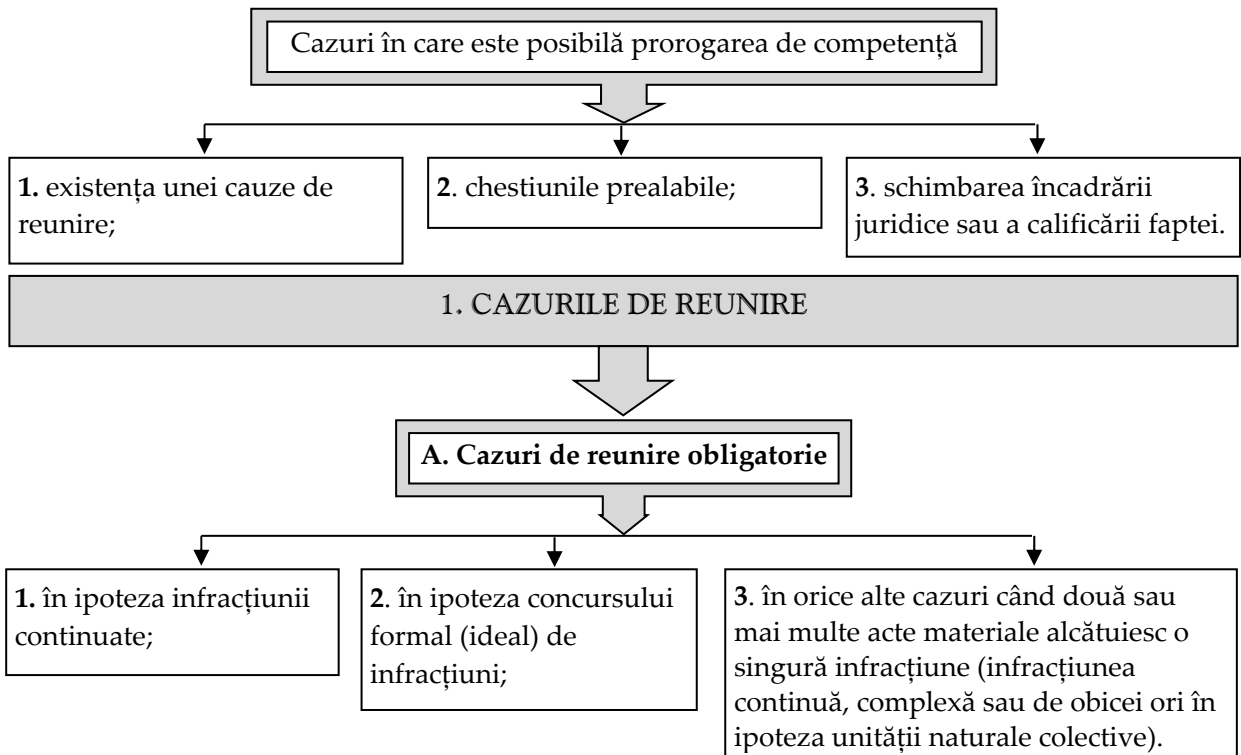
3. acțiune patrimonială: poate fi exercitată atât împotriva participanților la săvârșirea infracțiunii, cât și a persoanei responsabile civilmente ori a moștenitorilor, respectiv a succesorilor în drepturi ai acestora;

4. acțiune divizibilă: persoana prejudiciată poate solicita tragerea la răspundere civilă a uneia ori a mai multor persoane care au produs prejudiciul;

5. acțiune disponibilă: persoana prejudiciată poate renunța la exercitarea acțiunii.

FIȘA nr. 10 PROROGAREA DE COMPETENȚĂ

- ✓ prorogarea de competență semnifică extinderea competenței unui organ judiciar și asupra unei cauze penale care nu este de competența sa;
- ✓ prorogarea de competență este legală, nefiind în niciun caz vorba de o prorogare de competență convențională;
- ✓ operează numai în favoarea unui organ judiciar de același grad sau a unui organ judiciar ierarhic superior în grad, nu în favoarea unui organ judiciar inferior.

B. Cazuri de reunire facultativă

Instanța *poate dispune* reunirea cauzelor, **dacă prin aceasta nu se întârzie judecata**, în următoarele situații:

când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană (*concurusul real de infracțiuni*);

când la săvârșirea unei infracțiuni au participat în calitate de coautori, instigatori, complici două sau mai multe persoane (*participația penală*);

când între două sau mai multe infracțiuni există legătură și reunirea cauzelor se impune pentru buna desfășurare a justiției.

Prorogarea de competență în situația reunirii cauzelor va opera numai în următoarele situații:

1. toate cauzele se află în faza de urmărire penală;

2. toate cauzele se află în faza camerei preliminare;

3. toate cauzele se află în faza de judecată, în etapa procesuală a judecării în primă instanță, chiar după desființarea cu trimitere spre rejudecare;

4. toate cauzele se află în apel; este necesar ca instanțele de apel să fie egale în grad.